

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2009. gada 30. oktobrī
(OR. en)**

15265/09

CONCL 3

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Prezidentvalsts

Saņēmējs: Delegācijas

Temats: **EIROPADOMES SANĀKSME BRISELĒ
2009. GADA 29. UN 30. OKTOBRĪ**

PREZIDENTVALSTS SECINĀJUMI

Pielikumā ir izklāstīti prezidentvalsts secinājumi Eiropadomes sanāksmē Briselē (2009. gada 29. un 30. oktobrī).

Uzsverot to, ka Eiropas Savienībai ir steidzami vajadzīga skaidrība par tās institucionālo uzbūvi, lai tā varētu efektīvi darboties, Eiropadome ar cerībām raudzījās uz ātru ratifikācijas procesa pabeigšanu, kas ļautu Līgumam stāties spēkā līdz gada beigām. Eiropadome ir vienojusies par ES nostāju attiecībā uz gaidāmo Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferenci, kas ļaus Eiropas Savienībai sniegt konstruktīvu ieguldījumu sarunu noslēguma posmā, jo īpaši tādos izšķirīgos jautājumos kā finansēšana, tehnoloģiju nodošana, pielāgošanās pasākumi, seku mazināšana un laba pārvaldība. Eiropadome ņēma vērā ekonomikas, finanšu un nodarbinātības stāvokli, uzsverot jo īpaši to, ka ir jāsagatavo koordinēta stratēģija izejai no pastāvošās vispusīgās stimulu politikas tad, kad tiks panākts stāvokļa uzlabojums. Tā pieņēma ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam, kas ir integrēta sistēma, lai risinātu kopējus pārbaudījumus. Tā ņēma vērā panākumus, kas gūti, īstenojot nelegālās migrācijas pasākumus, un aicināja paredzēt papildu centienus, jo īpaši attiecībā uz FRONTEX pastiprināšanu. Visbeidzot Eiropadome pievērsās situācijai Afganistānā un Pakistānā.

o
o o

Eiropadomes sanāksmi ievadīja īss Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja Jerzy Buzek kunga sniegts ziņojums, kam sekoja viedokļu apmaiņa.

o
o o

I. Institucionāli jautājumi

1. Eiropadome pauž gandarījumu par Lisabonas Līguma ratifikāciju Vācijā, Īrijā un Polijā, kas nozīmē to, ka to pašlaik ir apstiprinājuši visu 27 valstu iedzīvotāji vai parlamenti.

2. Eiropadome atgādina, ka Lisabonas Līgums stājas spēkā tikai pēc tam, kad katra no 27 dalībvalstīm ir to ratificējusi saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām prasībām. Eiropadome atkārtoti apstiprina apņemšanos, ka tā vēlētos, lai Līgums stātos spēkā līdz 2009. gada beigām, tādējādi dodot iespēju attīstīt tā turpmāko ietekmi.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un ņemot vērā Čehijas Republikas ieņemto nostāju, valstu un valdību vadītāji ir vienojušies, ka, noslēdzot nākamo pievienošanās līgumu un atbilstīgi to attiecīgajām konstitucionālajām prasībām, Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienos protokolu (I pielikumā) .

Šajā sakarā un attiecībā uz Lisabonas Līguma tiesisko piemērošanu un tā saikni ar dalībvalstu tiesiskajām sistēmām Eiropadome apstiprina, ka

- a) Lisabonas Līgumā ir noteikts, ka *"kompetences, kas Līgumos nav piešķirtas Savienībai, paliek dalībvalstīm"* (5. panta 2. punkts Līgumā par Eiropas Savienību);
- b) Pamattiesību hartas noteikumi *"attiecas uz Savienības iestādēm, struktūrām, birojiem un aģentūrām, ievērojot subsidiaritātes principu, un uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus"* (Hartas 51. panta 1. punkts).

3. Eiropadome ņem vērā sagatavošanas darbu, lai stātos spēkā Lisabonas Līgums (dok. 14928/09). Eiropadome apstiprina prezidentvalsts ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienesta (EEAS) pamatnostādnēm (dok. 14930/09) un aicina nākamo Augsto pārstāvi nākt klajā ar priekšlikumu par EEAS organizāciju un darbību pēc iespējas ātrāk pēc Lisabonas Līguma stāšanās spēkā, lai Padome to pieņemtu vēlākais līdz 2010. gada aprīļa beigām. Šajā sakarā tā arī atzīst to, Eiropas Savienībai kā pasaules mēroga dalībniekam ir jāklūst spējīgākai, tās rīcībai saskaņotākai un stratēģiskākai, tostarp tās attiecībās ar stratēģiskiem partneriem, kaimiņvalstīs un konfliktu skartās zonās, kā tas uzsvērts Eiropas Drošības stratēģijā.

II Klimata pārmaiņas

4. Klimata pārmaiņas notiek ātrāk, nekā tas bija gaidīts, un ar tām saistītos riskus var redzēt jau tagad. Plaši izplatīta ir ledāju kušana, paaugstinās jūras līmenis visā pasaulē un palielinās plūdu, sausumu un karstuma viļņu biežums, stiprums un ilgums.
5. Tikai dažas nedēļas pirms Kopenhāgenas konferences Eiropas Savienība vairāk kā jebkad ir pilnībā apņēmusies uzņemties vadošo lomu un sniegt ieguldījumu, lai sasniegtu vērienīgu un visaptverošu pasaules mēroga nolīgumu. Visām sarunu pusēm jāsniedz jauns stimuls šim procesam, un ir jāpaātrina sarunu gaita.
6. Kopenhāgenas nolīgumā ir jāiekļauj noteikumi par 2°C mērķi, vērienīgām attīstīto valstu apņemšanās samazināt emisijas, atbilstīgām jaunattīstības valstu seku mazināšanas darbībām, par pielāgošanos, tehnoloģiju un vienošanos attiecībā uz finansēšanu, kā izklāstīts turpmāk. Eiropadome uzsver vajadzību panākt juridiski saistošu nolīgumu sākot no 2013. gada 1. janvāra, pamatojoties uz Kioto Protokolu un iekļaujot visus tā būtiskākos aspektus. Eiropadome arī atzīst, ka visām valstīm, arī tām, kurām pašlaik Kioto Protokols nav saistošs, būtu jāveic tūlītēji pasākumi.
7. Eiropadome aicina visas puses atbalstīt 2°C mērķi un vienoties, ka līdz 2050. gadam salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni panāk pasaules mēroga emisiju samazinājumus par vismaz 50 % un kopējo attīstīto valstu emisiju samazinājumus par vismaz 80-95% – kā daļu no šādiem pasaules mēroga emisiju samazinājumiem; šādi mērķi būtu gan centienu vadmotīvs, gan atskaites punkts, lai izvirzītu vidēja termiņa mērķus, ko regulāri pārskatītu saskaņā ar zinātnes atzinumiem. Tā atbalsta ES mērķi līdz 2050. gadam emisijas samazināt par 80–95 %, salīdzinot ar 1990.gada līmeni, saistībā ar samazinājumiem, kas saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomi jāveic attīstītajām valstīm kā grupai.

8. Eiropas Savienībai ir vadoša nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām. Tā apņemas pieņemt lēmumu līdz 2020. gadam panākt 30 % samazinājumu salīdzinājumā ar 1990. gada rādītājiem, kas ir tās piedāvājums ar nosacījumiem, lai noslēgtu pasaules mēroga un vispusīgu nolīgumu laikposmam pēc 2012. gada, ja vien citas attīstītās valstis apņemas panākt līdzīgus emisiju samazinājumus un jaunattīstības valstis sniedz atbilstīgu ieguldījumu, saskaņā ar to pienākumiem un attiecīgajām spējām.
9. Nepietiks tikai ar Eiropas Savienības rīcību. Visaptverošu un vērienīgu nolīgumu varēs panākt vienīgi tad, ja visas puses piedalīsies šajā procesā. Arī citām attīstītajām valstīm būtu jāpierāda sava vadošā nozīme un jāuzņemas vērienīgi emisiju samazināšanas pasākumi, un jāizvērs savu pašreizējo solījumu izpilde. Jaunattīstības valstīm, īpaši attīstītākajām, būtu jāuzņemas piemērotas seku mazināšanas darbības, kas atbilst to kopējai, bet diferencētai atbildībai un attiecīgajām spējām. Eiropadome uzsver, ka visās valstīs vajadzīga seku mazināšanas darbību izmērīšana, uzrādīšana un pārbaudīšana (MRV).
10. Pielāgošanās darbības ir vajadzīgs elements, kuram ir jāpievērš plaša uzmanība Kopenhāgenas nolīgumā. Eiropadome atgādina priekšlikumu kā daļu no šā nolīguma izstrādāt pielāgošanās rīcības sistēmu (*Framework for Action on Adaptation - FAA*). Tā uzsver, ka attiecībā uz laikposmu līdz 2012. gadam un pēc tam ir jāpaplašina atbalsts, ar ko jaunattīstības valstīm palīdz pielāgoties klimata pārmaiņām, galveno vērību pievēršot valstīm un reģioniem, kas ir īpaši neaizsargāti pret negatīvu klimata pārmaiņu ietekmi.
11. Eiropadome uzsver, cik svarīgi ir radīt pamudinājumus, lai iesaistītu privāto sektoru sadarbībā tehnoloģiju jomā. Pētniecības, attīstības un demonstrējumu pasākumi (R&D) ir būtiski jāizvērs, jānosaka vispārēji tehnoloģiju mērķi un jāizplata drošas un ilgtspējīgas tehnoloģijas.

12. Vienošanās par finansējumu būs Kopenhāgenas nolīguma centrālā daļa. Lai palīdzētu jaunattīstības valstīm īstenot vērienīgas seku mazināšanas un pielāgošanās stratēģijas, vajadzēs papildu publisku un privātu finanšu līdzekļu plūsmu pakāpenisku, bet ievērojamu palielinājumu.
13. ES ir gatava uzņemties taisnīgu daļu no pasaules centieniem, nosakot vērienīgu seku samazināšanas mērķi, atļaujot emisiju kompensācijas un nodrošinot pienācīgu ieguldījumu publiskajā atbalstā. Eiropadome apstiprina Komisijas aplēses, ka kopējās neto papildu izmaksas par klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumiem jaunattīstības valstīs līdz 2020. gadam varētu sasniegt aptuveni EUR 100 miljardus gadā, un šīs izmaksas jāsedz, kombinējot valstu pašu centienus, starptautisko oglekļa dioksīda emisiju tirgu un starptautiskā publiskā finansējuma līdzekļus.
14. Tiek lēsts, ka kopējais vajadzīgais pasaules mēroga publiskā atbalsta līmenis līdz 2020. gadam varētu būt no EUR 22 līdz 50 miljardiem gadā un ka šis atbalsts ir atkarīgs no pasaules mērogā taisnīgi sadalīta sloga saskaņā ar sadales principu, par ko Pusēm paredzēts vienoties, saskaņā ar pārvaldības sistēmu un ar virzību, lai veiktu konkrētu klimata pārmaiņu seku mazināšanas rīcību un izstrādātu vērienīgas zema oglekļa emisiju līmeņa ekonomiskās attīstības stratēģijas/izaugsmes plānus. Šīs summas svārstības varētu ierobežot, ņemot vērā Kopenhāgenas samitu.
15. Pirms finansējuma sistēmas ieviešanas jāizveido efektīva un iedarbīga iestāžu pārvaldības struktūra. Eiropadome atbalsta augsta līmeņa foruma/struktūras izveidi, ko pārtrauga Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*), lai, *inter alia*, sniegtu pārskatu par starptautiskā finansējuma avotiem klimata jomā jaunattīstības valstīs.
16. Visām valstīm, izņemot vismazāk attīstītās valstis, būtu jāsniedz ieguldījums starptautiskajā publiskajā finansējumā, izmantojot visaptverošu pasaules mēroga sadales principu, kura pamatā ir emisiju līmenis un IKP, lai atspoguļotu gan atbildību par pasaules mēroga emisijām, gan spēju maksāt, būtisku uzsvāru liekot uz emisiju līmeni. Emisiju līmeņa nozīmīgumam vajadzētu palielināties ar laiku, dodot tautsaimniecībām laiku pielāgoties. ES un tās dalībvalstis ir gatavas uzņemties tām taisnīgi pienākošos daļu no kopējā starptautiskā publiskā finansējuma.

17. Eiropadome uzsver, ka saistībā ar visaptverošu, līdzsvarotu un vērienīgu Kopenhāgenas nolīgumu ļoti svarīga ir starptautiska publiska atbalsta tūlītēja īstenošana. Tā mērķim vajadzētu būt sagatavoties efektīvai un iedarbīgai vidēja un ilgāka termiņa rīcībai un izvairīties no vērienīgas rīcības aizkavēšanas, īpašu uzvaru liekot uz vismazāk attīstītajām valstīm. Ņemot vērā Komisijas aplēses, ka kopējais finansējums, kas vajadzīgs pēc tam, kad Kopenhāgenā būs noslēgts vērienīgs nolīgums, ir EUR 5-7 miljardi gadā pirmajiem trim gadiem, Eiropadome uzsver, ka par konkrētu skaitli vienosies, ņemot vērā Kopenhāgenas konferences iznākumu. ES un tās dalībvalstis šajā sakarā ir gatavas dot taisnīgu ieguldījumu, lai segtu šās izmaksas. Eiropadome uzsver to, ka šis ieguldījums būs saistīts ar nosacījumiem, proti, ka citi galvenie dalībnieki arī veiks līdzvērtīgus centienus.
18. Eiropadome ņem vērā, ka pašreizējā saistību laikposmā saskaņā ar Kioto protokolu ir gaidāms, ka palielināsies neizmantoto noteiktā daudzuma vienību (*AAU*) skaits. Šis jautājums ir jārisina bez diskriminācijas – ar vienlīdzīgu attieksmi pret Eiropas valstīm un valstīm ārpus Eiropas – un tā, lai *AAU* pārpalikuma izmantojums neietekmētu Kopenhāgenas nolīguma vides integritāti.
19. Privāto finansējumu stimulēs, izveidojot plašu un likvīdu oglekļa dioksīda emisiju tirgu, kas balstīts uz spēcīgām emisiju ierobežošanas un tirdzniecības sistēmām attīstītajās valstīs un uz reformētu ekoloģiski tīras attīstības mehānismu (*CDM*), un nozaru kreditēšanas un tirdzniecības mehānismiem darbībai jaunattīstības valstīs.
20. Eiropadome uzsver seku mazināšanas pasākumu nozīmi attiecībā uz zemes izmantojumu, izmaiņām zemes izmantojumā un mežsaimniecību un jo īpaši attiecībā uz tādu iniciatīvu izveidošanu, lai jaunattīstības valstīs samazinātu atmežošanu un mežu degradāciju un nodrošinātu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu. Būtu jāizveido uz rezultātiem vērsts mehānisms, ar kuru atzīst pārbaudītus emisiju samazinājumus.

21. Tā atgādina, ka oglekļa emisiju pārvirzes iespējamība ir analizēta un risināta jaunajā ETS direktīvā (Direktīva 2009/29/EK) tā, ka ir iespējams apsvērt attiecīgus pasākumus saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, lai saglabātu vides integritāti ES politikā, ņemot vērā starptautisko sarunu iznākumu un to, ciklāl tajās panāks pasaules mēroga siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumus. Vērienīgs starptautisks nolīgums ir vislabākais veids, kā risināt šo jautājumu.
22. Eiropadome ņem vērā Komisijas projektu lēmumam, kurā ir iekļauts to nozaru un apakšnozaru saraksts, ko uzskata par tādām, kurās pastāv būtiska oglekļa emisiju pārvirzes iespējamība, pamatojoties uz jaunajā ETS direktīvā (Direktīva 2009/29/EK) izklāstītajiem kritērijiem. Tā ņem vērā, ka sarakstu var papildināt ar nozarēm vai apakšnozarēm, pamatojoties uz jaunu informāciju, ja tā atbilst attiecīgajiem kritērijiem. Sarakstu pārskatīs, ņemot vērā starptautisko klimata pārmaiņu sarunu iznākumu.
23. Sniedzot finansējumu klimata jomā, visām starptautiskajām pusēm līdztekus būtu jāgarantē, ka šāds finansējums nepasliktinās vai neapdraudēs nabadzības apkarošanu un joprojām notiekošo virzību uz Tūkstošgades attīstības mērķiem. Novatoriska finansēšana var būt nozīmīga, lai nodrošinātu prognozējamās finansējuma plūsmas attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši visnabadzīgākajās un visvairāk neaizsargātajās valstīs.
24. Eiropadome apstiprina Padomes 2009. gada 21. oktobrī pieņemtos secinājumus (dok. 14790/09), kuri kopā ar šiem Eiropadomes secinājumiem un pievienotajām pamatnostādnēm veido stingru Eiropas Savienības nostāju sarunās. Šādi Eiropas Savienība varēs sniegt konstruktīvu ieguldījumu sarunu noslēguma posmā, jo īpaši tādos jautājumos kā finansēšana, tehnoloģiju nodošana, pielāgošanās pasākumi, seku mazināšana un laba pārvaldība.
25. Eiropadome aicina prezidentvalsti veikt vajadzīgos pasākumus, lai visā sarunu gaitā saglabātu stingru nostāju, un pārskatīs situāciju decembra sanāsmē, lai pieņemtu vajadzīgos lēmumus, ņemot vērā Kopenhāgenas konferences agrīno posmu.

III. Ekonomikas, finansiālais un nodarbinātības stāvoklis

26. Eiropas ekonomiskās aktivitātes straujā lejupslīde sāk mazināties – finanšu tirgi ir nostabilizējušies un uzlabojas uzticēšanās. Tomēr pašapmierinātībai tomēr nav iemesla, jo īpaši ņemot vērā bezdarba līmeņa pieaugumu. Sākotnējā atveseļošanās ir cieši jāpārtrauga, un valdību un centrālo banku atbalsta politika nebūtu jāatceļ, līdz pilnībā netiks nodrošināta atveseļošanās.
27. Vienlaikus, lai nostiprinātu cerības un pastiprinātu uzticēšanos, ir jāsagatavo koordinēta stratēģija izejai no vispusīgās stimulu politikas tad, kad tiks panākts stāvokļa uzlabojums, saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu. Saskaņā ar 23. punktu Komisiju aicina izskatīt novatoriskas finansēšanas iespējas globālā mērogā. Apstiprinot Padomes 2009. gada 20. oktobra secinājumus, Eiropadome aicina Padomi un Komisiju turpināt darbu attiecībā uz izejas stratēģijām un ziņot Eiropadomei 2009. gada decembrī.
28. Eiropadome apsvēra pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu spēcīgu un ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanās. Tā vienojās, ka ir nepieciešama saskaņota Eiropas un starptautiska mēroga rīcība, lai nākotnē radītu jaunus izaugsmes avotus un palielinātu nodarbinātību. Eiropadome uzsvēra – ir svarīgas reformas, ar ko nostiprina iekšējo tirgu, nodrošina investīcijas rūpniecībā un rada darbavietas nākotnē, veicina tirdzniecības pieaugumu un nostabilizē finanšu nozari. Eiropadome cer apspriest jaunu Eiropas izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju kā daļu no gaidāmās Lisabonas stratēģijas pārskatīšanas.

29. Tā kā ir paredzams, ka nodarbinātības situācija Eiropā turpinās pasliktināties, ir nepieciešama nepārtraukta politiska apņemšanās īstenot aktīvu darba tirgus politiku. Ir jāveic pasākumi, lai atbalstītu piesaisti darba tirgum un lai augsts bezdarba līmenis neturpinātos pastāvīgi, tādā veidā ilgtermiņā nodrošinot augstu nodarbinātības līmeni un stabilas publiskās finanses. Individu ekonomiskās labklājības un sociālā ziņā apvienotākas Eiropas labad dalība darba tirgū ir ekonomiskas izaugsmes priekšnoteikums. Šajā sakarā būtu jāveicina arī aktīva sociālās iekļaušanas un aizsardzības politika. Eiropas Savienība var palīdzēt šajos centienos, veicinot sadarbību, koordināciju un mācīšanos citam no cita.
30. Eiropadome atgādina 2009. gada jūnija secinājumus saistībā ar ES uzraudzības sistēmas stiprināšanu un norāda, ka Padomē 2009. gada 20. oktobrī tika panākta plaša vienošanās par diviem tiesību aktu priekšlikumiem (regulas projektu un Padomes lēmuma projektu) par Eiropas Sistēmisko risku komitejas izveidi makrouzraudzības darbam. Eiropadome mudina prezidentvalsti sākt procedūru ar Eiropas Parlamentu saistībā ar regulas un lēmuma projektu. Eiropadome atzīst līdz šim sasniegto un atkārtoti apliecina –, lai panāktu vispārēju pieeju par šiem priekšlikumiem, ir svarīgi ātri turpināt darbu saistībā ar Eiropas uzraudzības iestāžu izveidi mikrouzraudzības veikšanai. Eiropadome mudina Padomi pēc turpmākiem politiskiem apsvērumiem līdz 2009. gada decembrim vienoties par pabeigtu priekšlikumu kopumu, ar ko izveido jaunu uzraudzības struktūru ES. Eiropadome apspriedīs šo jautājumu savā nākamajā sanāksmē.
31. Eiropadome aicina ātri rīkoties, lai stiprinātu regulatīvo sistēmu finanšu krīžu novēršanai, pārvarēšanai un risināšanai un izstrādātu visaptverošu ES mēroga sistēmu ciešākai politikas koordinācijai finanšu stabilitātes jautājumos, ņemot vērā ceļvedi, par ko Padome vienojās 2009. gada 20. oktobrī.

32. Šajā sakarā Eiropadome pauž gandarījumu par G20 Pitsburgas sanāksmes rezultātiem, jo īpaši par to, ka tiek gatavota sistēma spēcīgai, ilgtspējīgai un līdzsvarotai izaugsmei, kā arī par turpmāku Noturīgas ekonomiskās darbības hartas izstrādi. Tā pauž gandarījumu arī par apņemšanos veikt pasākumus, lai stiprinātu starptautisko finanšu uzraudzības un regulatīvo sistēmu, tostarp reformēt starptautiskos kompensāciju standartus un izveidot vienotu augstas kvalitātes pasaules grāmatvedības standartu kopumu. Eiropadome uzsver – saistībā ar spēcīgu, ilgtspējīgu un līdzsvarotu izaugsmi, Starptautiskajam Valūtas fondam un G20 būs pilnīgi jāņem vērā Eiropas Savienības un visas euro zonas iestāžu ekonomiskās politikas struktūra. Tā aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai Eiropas Savienība rūpīgi gatavojas gaidāmām G20 sanāksmēm.
33. Eiropadome pauž gandarījumu par to, ka kopš 2009. gada janvāra ir sasniegti panākumi attiecībā uz enerģētikas infrastruktūru un savstarpējiem savienojumiem, kā arī krīžu pārvarēšanas mehānismiem, kā izklāstīts prezidentvalsts sniegtā ziņojumā (dok. 13068/2/09). Tā aicina attiecīgās puses steidzami īstenot minētajā ziņojumā izklāstītos nākamajos pasākumus, jo īpaši saistībā ar projektu regulai par gāzes piegādes drošību, kura būtu jāpieņem pēc iespējas ātrāk.
34. Eiropadome atzinīgi vērtē Komisijas īstenotās ierosmes saistībā ar Eiropas piena produktu tirgus stabilizāciju, tādā veidā sniedzot atbildi 2009. gada jūnija Eiropadomei. Šajā sakarā tā ņem vērā Komisijas priekšlikumu mazināt nozares steidzamākās likviditātes problēmas, atvēlot EUR 280 miljonus no 2010. gada budžeta. Eiropadome mudina Padomi arī turpmāk risināt piena nozares problēmas. Tā ņem vērā, ka Komisija ir izveidojusi augsta līmeņa grupu, kuras nozīmīgais uzdevums ir apspriest vidēja un ilgtermiņa perspektīvas.

IV. ES stratēģija Baltijas jūras reģionam

35. Eiropadome pieņem ES stratēģiju Baltijas jūras reģionam un apstiprina Padomes secinājumus par šo jautājumu (dok. 13744/09). Šī stratēģija ietver integrētu sistēmu, lai risinātu kopējas problēmas, t.i., neatliekami risināmas vides problēmas saistībā ar Baltijas jūru, kā arī, lai sekmētu reģiona ekonomiskos panākumus un sociālo un teritoriālo kohēziju, tāpat arī ES konkurētspēju.
36. Eiropadome aicina visas attiecīgās puses ātri rīkoties un pilnībā īstenot šo stratēģiju, kuru varētu izmantot par paraugu makroreģionālai stratēģijai. Tā aicina Komisiju līdz 2011. gada jūnijam iesniegt Padomei progresa ziņojumu.

V. Imigrācija un patvērums

37. Eiropadome pauž gandarījumu par sasniegto, īstenojot 2009. gada jūnija sanāksmē norādītos pasākumus saistībā ar nelegālu migrāciju Vidusjūras reģionā. Joprojām liela nozīme ir mērķtiecīgai Eiropas atbildes rīcībai, kuras pamatā ir nelokāmība, solidaritāte un kopīga atbildība, atbilstīgi Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktam un ES Vispārējai pieejai attiecībā uz migrāciju. Tā aicina turpināt saskaņotu rīcību, lai risinātu šo problēmu visaptverošā veidā un nepieļautu, ka jūrā atkārtojas traģiski notikumi.
38. Eiropadome norāda, ka ir sākts izmēģinājuma projekts Maltā esošo starptautiskās aizsardzības saņēmēju brīvprātīgai pārvietošanai, un mudina vairāk dalībvalstu iesaistīties šajā projektā. Tā arī norāda, ka labi panākumi gūti Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidē, un aicina panākt vienošanos līdz 2009. gada beigām. Eiropadome arī norāda notiekošo darbu pie *FRONTEX* pastiprināšanas. Tā pauž gandarījumu par to, ka ir sācies pastiprināts dialogs migrācijas jautājumos ar Turciju un aicina ātri veikt konkrētas darbības, jo īpaši saistībā ar atpakaļuzņemšanu un robežkontroli – saskaņā ar Eiropadomes 2009. gada jūnija secinājumiem.

39. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām plaša, progresīva un visaptveroša ES migrācijas politika ir pamats ilgtspējīgām migrācijas pārvaldības darbībām vidējā termiņā un ilgtermiņā. To atspoguļos Stokholmas daudzgadu programmā, kas jāpieņem decembrī.
40. Šajā sakarā Eiropadome:
- aicina veikt papildu centienus, lai pieņemtu, īstenotu un izvērtētu instrumentus, kas ļautu turpināt īstenot Kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, pievērsties jautājumam par iekšējām otrreizējām plūsmām, kā arī aicina nodrošināt taustāmu un efektīvu solidaritāti tām dalībvalstīm, kuras saskaras ar īpašām grūtībām;
 - aicina pastiprināt *FRONTEX* operatīvās spējas, kā arī veicināt tā attīstību, un šajā sakarā aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem 2010. gada sākumā. Minēto pastiprinājumu varētu veidot šādi elementi:
 - i) skaidru kopēju operatīvu procedūru izstrāde, kuras ietvertu skaidrus noteikumus par iesaistīšanos kopīgās jūras operācijās, pienācīgi ņemot vērā to, ka saskaņā ar starptautiskām tiesībām jānodrošina aizsardzība tiem, kuri ceļo jauktās migrācijas plūsmās;
 - ii) ciešāka operatīva sadarbība starp *FRONTEX* un izcelsmes valstīm un tranzīta valstīm;
 - iii) *FRONTEX* finansētu kopīgu atpakaļnosūtīšanas avioreisu regulāras izmantošanas iespējas izvērtēšana;
 - aicina Komisiju un dalībvalstis paātrināt Vispārējās pieejas migrācijai īstenošanu, uzsvaru liekot uz šīs pieejas, tostarp reģionālās aizsardzības programmu, stratēģisku un efektīvu piemērošanu. Šajā sakarā būs svarīgi nodrošināt visu attiecīgo esošo finanšu instrumentu efektīvu izmantošanu;
 - aicina prezidentvalsti un Komisiju pastiprināt dialogu ar Lībiju par migrācijas pārvaldību un reaģēšanu uz nelegālu imigrāciju, tostarp par sadarbību jūrā, robežkontroli un atpakaļuzņemšanu;
 - uzsver atpakaļuzņemšanas nolīgumu lielo nozīmi kā līdzekli cīņai ar nelegālo imigrāciju.

VI. Ārējās attiecības

41. Eiropadome apstiprina Padomes 27. oktobra sanāksmes secinājumus par Afganistānu un Pakistānu un pauž gandarījumu par to, ka ir pieņemts plāns stiprinātai ES darbībai šajā reģionā. Ar rīcības plānu stiprinās Afganistānas un Pakistānas valsts iestāžu civilās spējas. Eiropas Savienība tagad spēj dot spēcīgāku atbildes reakciju uz problēmām šajā reģionā.
42. ES atzinīgi vērtē vēlēšanu iestāžu veikumu Afganistānā, sargājot vēlēšanu procesa uzticamību. Eiropadome uzsver, ka prezidenta vēlēšanu otrai kārtai ir jābūt ticamai, iekļaujošai, drošai un tai ir jāatspoguļo Afganistānas iedzīvotāju gribu. Eiropadome pauž stingru pārliecību par Apvienoto Nāciju Organizācijas vadošo lomu starptautiskās kopienas centienu koordinēšanā Afganistānā.
43. Eiropadome arī ir nobažījusies par drošības situācijas pasliktināšanos Pakistānā un pauž atbalstu Pakistānas valdības centieniem kontrolēt visus valsts reģionus. Eiropas Savienība ir gatava sniegt palīdzību cietušajiem iedzīvotājiem.

I PIELIKUMS

**PROTOKOLS PAR EIROPAS SAVIENĪBAS
PAMATTIESĪBU HARTAS PIEMĒROŠANU
ČEHIJAS REPUBLIKAI**

Eiropas Savienības 27 dalībvalstu valstu vai valdību vadītāji, ņemot vērā Čehijas Republikas izteikto vēlmi,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ir vienojušies par šo Protokolu.

1. pants

Čehijas Republikai piemēro Protokolu Nr. 30 par Eiropas Savienības Pamattiesību hartas piemērošanu Polijai un Apvienotajai Karalistei.

2. pants

Protokola Nr. 30 nosaukumu, preambulu un rezolutīvo daļu groza, lai iekļautu atsauci uz Čehijas Republiku pēc tāda paša principa kā tajās ir dota atsauce uz Poliju un Apvienoto Karalisti.

3. pants

Šo protokolu iekļauj Līguma par Eiropas Savienību un Līguma par Eiropas Savienības darbību pielikumā.

II PIELIKUMS

Pamatnostādnes attiecībā uz ES nostāju par starptautisko finansējumu klimata jomā

1. Eiropas Savienība UZSVER, ka klimata pārmaiņu radīto problēmu risināšana, veidojot tādas tautsaimniecības, kas ir efektīvas no siltumnīcefekta gāzu viedokļa un noturīgas pret klimata pārmaiņām, ir visu valstu kopējās interesēs un ka tas būs pamats ilgtspējīgai attīstībai un enerģētiskajai drošībai. Lai gūtu panākumus, būs vajadzīga visu valstu stingra apņemšanās un centieni.
2. Eiropas Savienība ATKĀRTOTI UZSVER, ka visām valstīm, izņemot vismazāk attīstītās valstis, būtu jāsedz taisnīga daļa no klimata pārmaiņu radīto problēmu risināšanas izmaksām. ATGĀDINOT 2009. gada marta Padomes secinājumos pausto – attīstītajām valstīm būtu jāpierāda sava vadošā loma un jāuzņemas vērienīgi samazināt emisijas, un jāizvērs pašreizējie solījumi. Jaunattīstības valstīm, īpaši ekonomiski attīstītākajām, būtu jāuzņemas piemērotas seku mazināšanas darbības, kas atbilst to kopējai, bet diferencētai atbildībai un attiecīgajām spējām. Šāda apņemšanās, kas veicinās papildu centienus, būtu jāpapildina ar efektīvu un iedarbīgu starptautisku sadarbības un piemērota atbalsta struktūru. Ar starptautisku atbalstu būtu jāpalīdz arī pielāgoties klimata pārmaiņām.

Klimata jomas finansējuma pienācīga pārvaldība

3. Eiropas Savienība ATGĀDINA, ka oglekļa dioksīda emisiju tirgus finansējuma un starptautiskā publiskā atbalsta mērķis ir pilnībā veicināt Kopenhāgenas nolīguma mērķi, nodrošinot efektīvus un iedarbīgus seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus jaunattīstības valstīs. Tam vajadzīga efektīva un iedarbīga iestāžu pārvaldības struktūra, kas ir jāizveido pirms paša finansējuma. Šo centienu pamatā būtu jābūt visaptverošām valstu stratēģijām.

4. ATGĀDINOT Padomes marta un jūnija secinājumus, Eiropas Savienība UZSVER, ka seku mazināšanas pasākumu finansēšanas pārvaldības sistēmas vissvarīgākajām daļām būtu jābūt šādiem pasākumiem:
- Visas valstis, izņemot vismazāk attīstītās valstis, iesniedz vērienīgus un stabilus zema oglekļa emisiju līmeņa izaugsmes plānus (*LCGP*). *LCGP* būtu jāapraksta pašreizējās seku mazināšanas un enerģētikas politikas struktūras, tostarp noteikumi un cenas. Attīstītajām valstīm būtu jāieskicē savi plāni par to, kā īstenot visu tautsaimniecību aptverošus samazināšanas mērķus un kā sniegt starptautisku atbalstu. Jaunattīstības valstīm būtu jāapraksta savas plānotās emisiju līknes un samazinājumi zem ierastās prakses līmeņa, jānosaka tā panākšanai piemērojamās iespējamās darbības jomas un veidi un jānorāda gaidāmais valsts un starptautiskais finansējums.
 - Būtu vajadzīgs neatkarīgs starptautisks tehnisks izvērtējums par šiem valstu plāniem. Tas palīdzētu veicināt piekļuvi atbalstam konkrētām darbībām.
 - Atbalsts īpašām valstij piemērotām seku mazināšanas darbībām (*NAMA*) nozaru un programmas līmenī tiktu sniegts no vairākiem daudzpusējiem un divpusējiem avotiem. Atbalsta sistēmas saskaņotības un konsekvences nodrošināšanai palīdzētu seku mazināšanas darbību izmērīšana, uzrādīšana un pārbaudīšana (*MRV*) un divas vispārējas reģistrācijas un atbalsta un seku mazināšanas rīcības atbilstības funkcijas:
 - Neatbalstītās darbības varētu izmērīt un pārbaudīt uz vietas, balstoties uz starptautiski atzītiem standartiem, un tās būtu jāuzrāda starptautiski. Atbalstītās un ar oglekļa dioksīda emisiju tirgu saistītās darbības būtu **jāizmēra, jāuzrāda un jāpārbauda** starptautiski. Ar atbalstītās darbības *MRV* varētu pārbaudīt, vai finansējums un rīcība dod rezultātus, kas pilnībā atbilst saistībām.

- Visas seku mazināšanas darbības tiktu reģistrētas **starptautiskā reģistrā**. *LCGP* un visu valstu atbilstīgo seku mazināšanas darbību (*NAMA*) reģistrs nodrošinās pilnīgu pārskatāmību attiecībā uz kontekstu, kādā atbalsta atsevišķas *NAMA*.
 - **Atbilstības funkcija**, ar ko sniedz pārskatu un vadību un palīdz izplatīt informāciju, būtu pieejama tām valstīm, kuras izvirza *NAMA* atbalstam, kā arī tām valstīm un iestādēm, kuras piedāvā atbalstu. Tas palīdzētu kombinēt kompetences un vajadzības un uzlabot vispārējo sniegumu.
- Pārvaldībai globālā līmenī būtu jābalstās uz efektivitātes, iedarbības un objektivitātes principiem. Globālo funkciju institucionālajai piesaistei ir jābalstās uz skaidru nošķirumu starp politisko un darbības līmeni, vadību nodrošinot politiskā līmenī un lēmumu pieņemšanu un īstenošanu veicot augsti profesionālā tehniskā līmenī. Abus līmeņus varētu konsultēt starptautiski atzīti eksperti. Politiskā līmenī ir vajadzīga līdzsvarota pārstāvība.
 - Trūkumi un nelīdzsvarotības, kas varētu parādīties seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumu finansēšanā, būtu jāuzrauga, un attiecīgai augsta līmeņa struktūrai tie būtu regulāri jāpārskata.
5. Lai nodrošinātu visu centienų skaidru pārskatāmību, ir vajadzīga starptautiska kontrole. Tas ietver valstu centienus, kompensāciju ieguvu un publisku atbalstu attīstītajās valstīs un neatbalstītus un atbalstītus centienus un uz izlīdzināšanu balstītus emisiju samazinājumus jaunattīstības valstīs.

6. Būtu jāparedz efektīva un pienācīga pāreja no tādiem oglekļa dioksīda emisiju tirgus mehānismiem, kuri balstīti uz projektiem, uz tādiem, kuri balstīti uz nozari, īpaši labāk attīstītajās jaunattīstības valstīs. Šāda pāreja ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu pārvaldāmu izlīdzināšanas kredītu piešķirumu administrāciju saistībā ar arvien pieaugošo oglekļa dioksīda emisiju tirgus finanšu plūsmu uz jaunattīstības valstīm. Tas arī uzlabotu vides integritāti un nozīmētu to, ka jaunattīstības valstīm ir jābūt plašākai rīcības brīvībai attiecībā uz tehnoloģijām un politikas virzieniem, kas jāpiemēro, lai sasniegtu noteiktos izlīdzināšanas kredītu rezultātus. Nozaru sistēmu kreditēšanas maksimālās summas un mērķi būtu jānosaka tā, lai atspoguļotu vērienīgus pašu centienus atbilstīgi attiecīgām valstu spējām. Ārkārtīgi svarīgi būtu izveidot starptautisku sadarbību un sistēmu šādu maksimālo summu un mērķu vērienīguma pārbaudei un atļaušanai.
7. Eiropas Savienība UZSVER, ka ar starptautisku publisko finansējumu būtu jāatbalsta arī pielāgošanās klimata pārmaiņām jaunattīstības valstīs, īpaši visnabadzīgākajās un visneaizsargātākajās valstīs, kam ir ierobežotas nacionālās spējas. Pielāgošanās jautājumi ar valstu veidotu procesu un koordinācijas palīdzību būtu jāiekļauj attīstības stratēģijās un valstu plānos. Pielāgošanās finansiālais atbalsts būtu balstīts uz šīm valstu stratēģijām un plāniem. Starptautiskā līmenī būtu jānodrošina vispārēja vadība, kā arī analīzes un apmaiņa ar labāko praksi. Attīstības sadarbībai un oficiālās attīstības palīdzības (OAP) sniegtajiem ieguldījumiem būtu pilnībā jāatbilst pret klimata pārmaiņām noturīgu tautsaimniecību veidošanai, un visām attīstības sadarbībā iesaistītajām galvenajām pusēm būtu savās darbībās attiecīgi jāintegrē klimata jautājumi. Jaunattīstības valstīs īstenojot starptautisko finansējumu klimata jomā un citu palīdzību, būtu pilnībā jāizmanto sinerģijas, un, īstenojot starptautisko finansējumu klimata jomā, būtu jāņem vērā saskaņotie standarti par palīdzības efektivitāti. Būtu pilnībā jāizmanto pastāvošo iestāžu pieredze, kas gūta, sniedzot atbalstu jaunattīstības valstīm. Ziņojumi par pielāgošanās jomā panākto progresu arī būtu jāsapagatavo valstīm, izmantojot uzlabotus nacionālos ziņojumus.

Papildizmaksu un privātā finansējuma segšana

8. Eiropas Savienība UZSVER, ka pieejamais finansiālais atbalsts pakāpeniski būtu jāpalielina atbilstoši absorbcijas spējai, veikto centienu vispārējam apjomam un efektīvas pārvaldības sistēmas izveidei un īstenošanai. Jaunattīstības valstu pašu centieni būtu jāpalielina atbilstīgi to attīstības līmenim un atspoguļojot pieejamo seku mazināšanas potenciālu. Atbalstu seku mazināšanai sniegs apmaiņā pret īpašām darbībām, kas cieši sakņojas vērienīgā saņēmējas valsts vispārējā stratēģijā.
9. Komisijas aplēsēs par seku mazināšanas pasākumiem vajadzīgo finansējumu ir pieņemts, ka tiek īstenoti visrentablākie pasākumi. Eiropas Savienība UZSVER, ka seku mazināšanas centienu mērķiem nebūtu jāklūst mazākiem, ja tiktu izvēlēti pasākumi, kas nav visrentablākie, un ka radušās papildizmaksas būtu jāsedz tām iestādēm, kuras izdara tādu izvēli. Tiek gaidīts, ka visas jaunattīstības valstis vidējā termiņā īstenos šādus savus seku mazināšanas centienus, kas sniedz tiešus ekonomiskus ieguvumus un kas tieši atbalsta ilgtspējīgu attīstību, tostarp – atceļot subsīdijas par fosilo kurināmo un citus stimulus izvēlēties tādus ražošanas un patēriņa modeļus, kuri rada daudz emisiju. Var būt nepieciešams atbalsts spēju vairošanai, lai veicinātu šādas politikas izmaiņas.
10. Visām valstīm būs jāveido privātais finansējums ar tādām piemērotām politikas metodēm, kas, *inter alia*, veicina investīcijas. Šajā saistībā Eiropas Savienība ATZĪST, cik svarīgi jaunattīstības valstīs ir veiksmīgi funkcionējoši finanšu tirgi un piemērota uzņēmējdarbības vide, lai veicinātu kredītu piešķiršanu zemas oglekļa emisijas investīcijām, un ATZĪST, ka būtiska nozīme var būt arī aizņēmumiem no starptautiskām iestādēm.

11. Privāto finansējumu stimulēs, arī izveidojot plašu un likvīdu oglekļa dioksīda emisiju tirgu, kas balstīts uz emisiju ierobežošanas un tirdzniecības sistēmām attīstītajās valstīs un uz reformētu ekoloģiski tīras attīstības mehānismu (*CDM*) un nozaru kreditēšanas un tirdzniecības mehānismiem darbībai jaunattīstības valstīs.
12. Eiropas Savienība ATZĪST, ka stabila oglekļa dioksīda emisiju tirgus izveide un tā sniegums balstās uz seku mazināšanas mērķu vērienīgumu un attiecīgajām emisiju samazināšanas metodēm attīstītajās valstīs.

Starptautisks publiskais finansējums vidējā termiņā

13. No oglekļa dioksīda emisiju tirgus gūtais finansējums būtu jāpārtrauc un jāapstiprina atsevišķi un to nevar ieskaitīt kā publiska finansiāla atbalsta saistību izpildi – izņēmums ir kompensācijas kredīti, ko neizmanto, lai nodrošinātu atbilstību ar kvantitatīviem emisiju mērķiem.
14. Ar pasaules mēroga sadales principu tiktu palielināts kopējais iegūtais finansējums, tostarp nodrošinot uzticēšanos finansējuma godīgai sadalei, kā arī tiktu palielināta pasaules mēroga atbildība un ņemti vērā jaunākie pavērsieni pasaules ekonomikā. Tajā pašā laikā tas nodrošinātu stabilāku atbalsta un standartu līmeni, attiecībā pret kuru var pārbaudīt sniedzamo finansējumu. Jaunattīstības valstis būtu neto saņēmējas – daudzums būtu atkarīgs, *inter alia*, no viņu spējām un seku mazināšanas potenciāla.
15. Valstīm būtu jāfinansē savs ieguldījums, balstoties uz valsts prioritātēm un saskaņā ar budžeta sistēmām un valsts budžeta veidošanas principiem. Valstis varētu apsvērt iespēju izmantot ienākumus no konkrētiem avotiem. Ienākumi no konkrētiem avotiem būtu jāatzīst par ieguldījumiem, kas atbilst pasaules mēroga sadales principiem, ja vien šādu ieguldījumu viennozīmīgi var sasaistīt ar izcelsmes valsti.

16. Stingrai *MRV* attiecībā uz seku mazināšanu un uzraudzībai un pārskatīšanai attiecībā uz pielāgošanos, kā arī regulāriem pārskatiem būtu jāuzlabo atbilstība starptautiska finansējuma saistībām.
17. Ieguldījumi no pasaules mēroga avotiem varētu papildināt citus publiska finansējuma ieguldījumus, un tos varētu virzīt pa pasaules mēroga fondiem. Pasaules mēroga fondu finansējuma plūsma būtu jāvirza caur pastāvošām iestādēm, lai īstenotu atbalstu, maksimāli palielinātu sinerģijas un mazinātu administratīvos izdevumus. Ar šādu finansējumu varētu mazināt nepilnības starptautiskajā finansējumā.
18. Lai palielinātu seku mazināšanas centienus pasaules mērogā un nodrošinātu vienādus noteikumus attiecībā pret citiem emisijas avotiem, Eiropas Savienība UZSVER, ka ir stingra vajadzība panākt atbilstošu pasaules mēroga regulējumu starptautiskās aviācijas un jūras transporta radītajām emisijās, kas nekur nav regulētas. Attiecīgi Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (*ICAO*) un Starptautiskā Jūrniecības organizācija (*IMO*) ir atbilstīgi forumi, lai izveidotu pasaules mēroga sistēmas, balstoties uz *UNFCCC* noteiktiem pasaules mēroga mērķiem šajās nozarēs – kuriem attiecībā uz katru nozari būtu jābūt neitrāliem un tirgu nekroplojošiem –, lai izvairītos no oglekļa emisiju pārvirzes, tajā pašā laikā balstoties uz tirgu vēršiem pasākumiem un ievērojot valsts fiskālos pienākumus. Turklāt, lai atspoguļotu dažādus apstākļus un attiecīgās spējas, daļu no iespējamajiem ienākumiem varētu novirzīt par labu klimata pārmaiņu mērķiem jaunattīstības valstīs.
19. Būtu jāizveido visaptverošs klimata jomas finansējuma un atbalsta statistikas kopums – vēlams, balstoties uz pastāvošiem ziņošanas mehānismiem, tādiem kā ESAO un AAK sistēma, kas paredzēta, lai pārraudzītu finansējuma (tostarp Oficiālais attīstības atbalsts (*ODA*)) plūsmas, uz jaunattīstības valstīm, balstoties uz jaunattīstības valstu atbilstošu iesaistīšanos. Statistikai būtu jābūt pilnībā konsekventai un tai vajadzētu būt pārskatāmai – tādējādi tā varētu palīdzēt noteikt apdraudējumus, kas varētu rasties nabadzības mazināšanas centienos un centienos sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus.

III PIELIKUMS

DEKLARĀCIJA PAR IRĀNU

Eiropadome joprojām ir apņēmības pilna rast diplomātisku risinājumu jautājumā par Irānas kodolprogrammu un mudina Irānu pilnībā sadarboties šajos centienos. Eiropadome atkārtoti apstiprina dziļās bažas par Irānas kodolprogrammas attīstību un par to, ka Irāna joprojām nepilda savas starptautiskās saistības. Bažas vēl vairāk vairojis tas, ka nesen pie *Qom* atklāta urāna bagātināšanas iekārta.

Eiropadome mudina Irānu pildīt ANO DP rezolūciju prasības un pilnībā sadarboties ar SAEA, lai atrisinātu visus pārējos jautājumus un atjaunotu uzticēšanos tam, ka Irānas kodolprogramma ir paredzēta tikai miermīlīgiem mērķiem.

Eiropadome arī aicina Irānu vienoties ar SAEA par shēmu, kā piegādāt kodoldegvielu Teherānas pētniecības reaktoram, jo tas palīdzētu atjaunot uzticēšanos, reizē nodrošinot Irānu ar radioaktīvajiem izotopiem medicīnas vajadzībām.

Virzība Irānas kodolenerģētikas jautājumā būtu par pamatu, lai izvērstu ES un Irānas attiecības un sāktu abpusēji izdevīgu sadarbību politikas, ekonomikas, drošības un tehnoloģiju jomā.

Eiropadome turpinās pārskatīt visus Irānas kodolenerģētikas jautājuma aspektus un saistībā ar divējādo pieeju izlems par mūsu turpmākajiem soļiem.

Eiropadome nosoda to, ka Irānā joprojām notiek cilvēktiesību pārkāpumi. Tā ir ļoti noraizējusies par to, ka tiek piemērots nāvessods, vardarbīgi apspiestas nesaskaņas un pēc vēlēšanām Irānā notiek žurnālistu, cilvēktiesību aizstāvju un politisko aktīvistu masveida tiesas.

Eiropadome joprojām pauž bažas par situāciju, kādā Irānā atrodas Eiropas Savienības misiju darbinieki un Eiropas Savienības pilsoņi, kuri nesen ir tiesāti, un aicina viņus atbrīvot nekavējoties un bez nosacījumiem.

IV PIELIKUMS

EIROPADOMEI IESNIEGTO DOKUMENTU SARAKSTS

- Prezidentvalsts progresa ziņojums – Gatavošanās saistībā ar Lisabonas Līguma stāšanos spēkā (dok. 14928/09)
- Prezidentvalsts ziņojums par Eiropas Ārējās darbības dienestu (dok. 14930/09)
- Padomes 2009. gada 21. oktobra secinājumi par ES nostāju Kopenhāgenas klimata pārmaiņu konferencē (dok. 14790/09)
- Padomes 2009. gada 20. oktobra secinājumi par izejas stratēģiju fiskālajā jomā (dok. 14765/09)
- Padomes (ECOFIN) priekšsēdētāja vēstule par pašreizējo stāvokli saistībā ar finanšu uzraudzības sistēmu (dok. 15099/09)
- Progresa ziņojums par energoapgādes drošību (dok. 13068/2/09 REV 2)
- Padomes 2009. gada 26. oktobra secinājumi par Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam (dok. 15018/09)
- Padomes 2009. gada 27. oktobra secinājumi par Afganistānu un Pakistānu (dok. 14576/09)
- Padomes 2009. gada 27. oktobra secinājumi – Stiprināt ES rīcību Afganistānā un Pakistānā (dok. 14064/09)
